[صد و شش]

> در اصل توسط **کنجکاو1** نوشته شده است
>
> وقتی درباره **صحت** همه انها اجماع دارند پس ازمنظر همه تحریفی درکار نیست فقط بگفته شما **اشتباه** در استنساخ است ؟

دوست گرامی، عبارت خودتان را نگاه کنید، نمیدانم چگونه خود را قانع کردید که بین «صحت» و «اشتباه» جمع کردید؟ آیا اشتباه، صحیح میشود؟ آیا اگر در استنساخ کلام خدا اشتباه شد باید رها کرد و اجماع کرد که این اشتباه صحت دارد؟! آیا واجب نیست که اشتباه در استنساخ را تصحیح کرد؟ آیا شما امروز بالأخره «أوصی» را کلام خدا میدانید یا «وصّی» را؟ علاوه مگر ابن حجر نگفت که تا شاهدان شهادت نمیدادند که این لوح نزد خود رسول الله ص نوشته شده، اصلا اعتنا نمیکردند، پس لوحی که نزد خود حضرت نوشته شده و خداوند ضمانت جمع آن را کرده چگونه اشتباه در آن صورت گیرد؟!

اما اصل مطلب این است که همانطور که فرمودید: **«پس ازمنظر همه تحریفی درکار نیست»** اگر از اساتید علوم قرآنی بپرسید جواب میدهند: **«از منظر همه اشتباه استنساخی هم در کار نیست»**، یعنی وقتی اجماع دارند که همه مصاحف کوفه و مدینه و.. صحیح است، اجماع دارند که همگی توسط ملک وحی انزل شده است، و گرنه همانطور که گفتم کدام مسلمان حاضر میشود که وقتی ناسخ اشتباه کرد تصحیح نکند و اشتباه و سهو یک فرد در کلام خدا را برای آیندگان امت السلام باقی بگذارد به طوری که شما امروز ندانید کلام خدا «وصّی» است یا «أوصی»؟

و آنچه مطلب را قطعی میکند، و جای سر سوزن شک باقی نمیگذارد، مسأله پشتوانه قرائات برای خط و رسم مصحف است، اگر اشتباه در استنساخ بود و فرض بگیریم که دست در خط مصحف نبردند ولی قاری و استاد و شیخ قرائت نباید همراهی اشتباه ناسخ کند و باید به شاگردانش تذکر دهد که این اشتباه شده است، اما برعکس، اجماع مسلمین بر همراهی با این تعدد نسخههای قرآن است، یعنی ورش، استادش نافع با سند به او میگفت که بخوان «أوصی»، و حفص، استادش عاصم با سند میگفت بخوان «وصّی»، و نکته جالبتر اینکه خود نافع در تعلیمات دیگرش به شاگرد دیگرش با سند میگفت بخوان «وصّی»، یعنی هر دو را قرآن میدانست و هر دو را نازل شده توسط ملک وحی میدانست و همگی را به عنوان قرآن با سند از استادش تعلیم میداد، آیا اگر اشتباه ناسخ بود معنا داشت که با سند هر دو را قرائت کند؟ (اگر مستندات اینها را خواستید بفرمایید تا تمام با آدرس عرض کنم) به یک نقل از نافع بسنده میکنم:

> وكان نافع رحمه الله يقرئ الناس بالقراءات كلها. قال أبو دجْيَة المُعَلّى بن دجية: فجئته بكتاب الليث بن سعد، رحمه الله. لأقرأ عليه، فوجدته يقرئ الناس بجميع القراءات، فقلت: يا أبا رويم أتقرئ الناس بجميع القراءات؟ فقال: سبحان الله

> العظيم، أأحرم من نفسي ثواب القرآن؟ أنا اقرئ الناس بجميع القراءات حتى إذا جاء من يطلب حرفي أقرأته به. وقال الأعشى: كان نافع يسهل القراءة لمن قرأ عليه إلّا أن يقول له إنسان: أريد قراءتك، فيأخذه بالنبر في مواضعه، وإتمام المميمات**[1]**.

وقتی از او می‌پرسد که آیا جمیع قرائات را تعلیم می‌دهی؟! پاسخ می‌دهد: **سبحان الله العظیم، آیا خودم را از ثواب قرآن محروم کنم؟!** آیا اشتباه استنساخ در کلام خدا می‌شود قرآن و آن دارای ثواب؟! این نافع یکی از قراء سبعه است و قاری بزرگ مدینه است که ورش و قالون شاگرد او بودند، ببینید که چگونه همه قرائات را کلام وحی و قرآن می‌دانند.

---

[1] جمال القراء وكمال الإقراء ، ص: ۵۳۲

بازبینی #1
ایجاد شده 13 آوریل 2025 15:28:40 توسط ... .
به روزرسانی شده 13 آوریل 2025 15:29:31 توسط ... .